

ПРОФЕСОР МЕДВЕДІВ А.Р. – ВЧЕНИЙ, GERMANІСТ, ROMANІСТ, JAPONІСТ

В. Задорожний В.В., 2007

Швидкоплинний час, що даний Богом людині стати Людиною, викристалізовує ті Постаті суспільства, які своєю скромною Суттю підтверджують вічну Істину, – лиш Той долає Шлях, хто всупереч усім життєвим труднощам не зрікається Долі. Такою Людиною є наш напрочуд скромний колега, професор Андрій Медведів, син українського православного священика Романа, закатованого у сталінських Гулагах у 30 роках минулого століття. Про Батька написана професором Медведівим подана нижче стаття, яка є віддзеркаленням страшного часу комуністичної сваволі, що нещадно нищила окремих людей і цілі народи.

Народився Андрій Романович 23 грудня 1924 року у містечку Ріпожня Сумської області. Сім'я згодом переїхала до Ніжина, а потім, коли батька через те, що був священиком, більшовики кинули в концтабір, матір із двома синами і донькою перебралася в Донецьк, щоби врятувати сім'ю від подальших репресій. Там їх і застала війна, де сім'я бідувала аж до 1942 року, поки не перебралася, щоб вижити, в містечко Садів на Волинь до батьків матері та її сестри. Лихоліття війни з каральними операціями, облавами та розстрілами змінили нелегкі повоєнні роки. У 1946 році після закінчення Луцької СШ № 1 Андрій Романович вступив до Львівського Франкового університету, де й провчився на англійській філології до 10 квітня 1950 року, та був виключений з 4 курсу із студентських лав “за політику”, тобто за “потурання крамольним розмовам в студентському середовищі”. Йому вдалося влаштуватися вчителем англійської мови в Жовкві, де пропрацював рік, а ще один рік вчителював у селищі Івано-Франковому. У 1952 р. вступив до Харківського університету на географічний факультет, з якого перейшов на французьку філологію, яку і закінчив у 1957 році. Наступного року Андрій Романович був на прийомі в ректора Львівського університету, академіка Лазаренка, який погодився на відновлення у навчанні “крамольного” студента Медведіва.

З 1964 року Андрій Романович десять років працював керівником патентного відділу на заводі напівпровідникових приладів під Москвою та з 1975 року – на заводі “Електрон” в Москві керівником інформаційного та патентного відділу. Там зацікавився японською мовою та блискуче опанував її. До мовної скарбниці Медведіва – англійської, французької, німецької, польської мов – приєдналася і японська мова. У Москві він підготував кандидатську дисертацію, яку захистив у 1974 році в Київському інституті іноземних мов на тему “Об’єктивні засади стилістичної диференціації французького науково-технічного мовлення”.

Незважаючи на життєві успіхи в Москві, Андрій Романович душею й тілом линує на рідну йому Україну, аж поки в січні 1980 року не розпочав працювати у Львівському політехнічному інституті. У 1982 році йому присвоєно звання доцента. Відтоді вперше на кафедрі іноземних мов Львівської політехніки в аудиторії зазвучала і японська мова, яку він викладав у гуртку любителів японської культури та мови. З легкої руки натхненного японіста-поліглота японська мова стала згодом рівноправною мовою викладання на кафедрі, а його наступники – Мирон Федоришин, Ігор Зорій та Леся Богдан – зробили її як другу іноземну мову із записом в дипломах магістрів та бакалаврів з прикладної лінгвістики як другої спеціальності.

Через невирішені житлові проблеми вимушений був повернутися у 1985 р. до Москви. 5 років працював перекладачем японської мови, а з 1990 року – доцентом японської мови на економічному факультеті Московського держуніверситету ім. Ломоносова. Під його керівництвом 15 березня 1990 р. успішно захищена кандидатська дисертація нинішнім завідувачем кафедри іноземних мов Львівської політехніки доц. В. Задорожним на тему “Лінгвостилістичні особливості німецьких патентних описів”. У січні 1992 року перейшов працювати професором кафедри іноземних мов в

Московський екстерний гуманітарний університет, де й отримав у травні того ж року атестат професора. Там викладав англійську та японську мови до вересня 1997 року. Є співорганізатором та активним членом українського товариства в Москві, викладав в недільній українській школі іноземні мови та історію України.

Доля закинула професора Медведіва з сім'єю аж у далеку Америку, де він і мешкає з осені 1997 року. Але Андрій Романович постійно повертається в Україну і є незмінним активним учасником усіх Міжнародних наукових конференцій з проблем української науково-технічної мови. До 160-річчя Львівської політехніки та 60-річчя кафедри іноземних мов видав "Українсько-англійсько-японський розмовник", який користується великим попитом в Україні, Росії та Сполучених Штатах Америки.

Невтомний професор Андрій Медведів є прикладом для молодих колег. Нехай Господь Бог тримає Його в Своїй Опіці на многії і благії літа.